

Walter Röhrl 65 jaar

NIET TE STOPPEN

Walter Röhrl vierde in mei zijn 65ste verjaardag zijn pensioen maar peinst er niet over dat te doen. De tweevoudig wereldkampioen rallyrijden geldt met recht als een van de meest veelzijdige autocoueurs aller tijden en werkt sinds 1993 bij Porsche als testpiloot, mede-ontwikkelaar en vertegenwoordiger. We ontmoeten hem tijdens een testsessie van Bilstein.

TEKST MARCEL KÜHLER

Walter Röhrl zou eigenlijk in de voetsporen van zijn vader hebben moeten treden als steenhouwer. Maar hij koos een andere route en trad in dienst van het bisschoppelijke ordinariaat van Regensburg. Daar werd hij secretaris en dienstchauffeur van de financieel directeur. Daarnaast was de sportieve Röhrl lange tijd actief als skileraar. Zijn raceloopbaan ging van start in 1968 met de deelname aan de Bavaria-rally als particulier coureur in een Fiat 850 Coupé, waar-

toe Herbert Marcek, zijn ontdekker en eerste bijrijder, hem had overgehaald. Een gouden greep, zoals later zou blijken. Röhrh boekte in de jaren die volgden belangrijke successen, die hem uiteindelijk in 1973 een plaats als fabriekscoureur bij Opel opleverden. Het was het begin van zijn profcarrière. In 1974 vierde hij zijn eerste echt grote triomf: 'De lange', zoals hij door de media werd genoemd, veroverde het Europees kampioenschap. Maar dat was niet alles; in 1980 kroonde Röhrh, die sinds 1977 tot aan het einde van zijn carrière in Christian Geistdörfer een passende copiloot had gevonden, zich in een Fiat 131 Abarth tot wereldkampioen. In 1982 was het duo zo op elkaar ingespeeld, dat het dit huzarenstukje kon herhalen, dit keer echter in een Opel Ascona B 400.

De prestigieuze rally van Monte Carlo neemt in de loopbaan van de coureur een speciale plek in. In totaal reed Walter Röhrh dit evenement vier keer als winnaar uit. De eerste Monte-overwinning beschrijft hij als een van de mooiste dagen van zijn leven: "Ik wilde op sneeuw en asfalt de snelste zijn. In 1980 was ik dat..." Het lukte hem met vier verschillende automerken: 1980 in een Fiat, 1982 in een Opel,

Zijn beste uitspraken

Walter Röhrl heeft veel bewonderaars, en niet alleen vanwege zijn rijstijl. Zijn fans waarderen vooral ook zijn ongedwongen manier van uitdrukken. Ook op internet circuleren talloze citaten die de grote rallyrijder worden toegeschreven. Een kleine selectie:

“Als je de boom ziet waar je tegenaan rijdt, dan heb je onderstuur. Als je hem alleen maar hoort, heb je overstuur.”

“Ik ging de bocht door, en Christian zei me welke.” (over Christian Geistdörfer, die jarenlang zijn copiloot was)

“In de rallysport werd mijn vermoeden bevestigd dat een auto met twee aangedreven wielen niet meer is dan een noodoplossing.”

“Overstuur is als de bijrijder bang is, onderstuur als ik bang ben.”

“Een auto mag men niet behandelen als een menselijk wezen, een auto heeft liefde nodig.”

“Een auto is pas snel genoeg als je er ‘s ochtends voor staat en bang bent om het portier open te doen.”

“Autorijden begint voor mij pas als ik de auto bestuur met het gaspedaal in plaats van met het stuur. Al het andere heeft gewoon werken.”

“Acceleratie is als de tranen van ontlading horizontaal richting oor stromen.”

“Voor alles van meer dan acht minuten zet ik geen helm op!” (over de Nürburgring-Nordschleife)

“Driften is de kunst van het stabiel houden van een instabiele toestand.”

“Als ik al hoor: ‘Dat moet je in je achterste voelen...’ Wat een onzin! Als je het in je achterste voelt, is het namelijk al voorbij. Want dan ben je al lang van de weg af.”

1983 in een Lancia en in 1984 uiteindelijk in een Audi Quattro. Nadat hij zich in 1987 had teruggetrokken uit de WK-rally, ging het voor hem verder steil bergop – de beruchte Pikes Peak omhoog, een uitloper van de Rocky Mountains in Colorado met een hoogte van ongeveer 4.300 meter. In een ware huzarenrit vestigde hij in 1987 een nieuw record op de 19,99 kilometer lange route richting top. Met de spectaculaire Audi Sport Quattro S1 raasde hij als eerste coureur ooit binnen elf minuten – preciezer gezegd in 10:47.85 minuten – over de toen nog totaal onverharde weg omhoog. Video’s van die angst-aanjagende vertoning van perfecte voertuigbeheersing zijn op internet al lang uitgegroeid tot een succesnummer. In 1993 wist Porsche de stuurkunstenaar met zijn waardevolle diensten aan zich te binden. Sindsdien is hij betrokken bij de testritten van alle nieuwe Porsche productieauto’s op de Nürburgring-Nordschleife.

ARSCHLÖCHER

Aan de vooravond van de Bilstein-presentatie op het testterrein in Papenburg bekijken we de dvd ‘Röhrls

Katze'. Deze documentaire is een uitgebreid portret van de rallypilot en schetst op onderhoudende wijze de belangrijkste mijlpalen in zijn carrière. Met elke minuut die we langer kijken, begrijpen we beter wat zijn fans zo waarderen in deze slungelachtige Beier. Behalve zijn onomstreden virtuositeit aan het stuur is Röhrl een uitgesproken figuur die zelden zijn mening onder stoelen of banken steekt. Alleen al naar deze man te luisteren is leuk! Bijvoorbeeld zoals hij tekeer gaat over het onmogelijk parcours en zijn concurrenten tijdens de East African Safari Rally in Kenia. Het woord Arschlöcher valt in dit verband meer dan eens. Dat de Duitse zender ZDF net op dat moment een camera met microfoon op hem had gericht, vernam hij pas later uit de nieuwsberichten...

Na de entertainende avond met 'Röhrls Katze' verheugen we ons op een persoonlijke ontmoeting met deze man. Tijdens de Bilstein testsessie rijdt Walter Röhrl in een sneeuwwitte

997 GT2 met Bilsteins nieuwste clubsportchassis. Hij geeft de auto de sporen, zoals het hoort. Dan stapt de bijna twee meter lange man uit Regensburg binnen en vult de ruimte direct met zijn charismatische aanwezigheid. Met een stevige handdruk begroet de goedgeluimde oud-kampioen alle aanwezigen. Wat ons aangenaam verrast, is de hoffelijke, welhaast bescheiden wijze waarop hij zich opstelt. Star-appeal of naast zijn schoenen lopen? Mis! Voor dergelijke onzin was en is hij te veel met beide benen op de grond blijven staan.

AUTOMOBIELE KARAKTERTYPES

Walter Röhrl staat open voor een gesprek. Hij praat onder andere over de nieuwe Boxster en de komende 991 Turbo, die hij als meer dan geslaagd zegt te beschouwen. We geloven hem direct. Zijn passie gaat echter zeker niet uit naar de moderne sportauto's met hun steeds brutere rijprestaties,

MIJN HELD

Tijdens de introductie van de 964 Turbo begin jaren negentig zit ik ergens in Italië tijdens het diner naast Walter Röhrl. De man is aardig en toegankelijk en we voeren gesprekken alsof we al jaren bij elkaar op visite komen. Dan vraagt 'mijn held' welke Porsche m'n voorkeur heeft als geld geen rol zou spelen. Ik antwoord onmiddellijk: de 959, maar wel graag in het wit. Walter Röhrl grijnst. Weet ik wel dat hij precies zo eentje in z'n garage heeft staan? Gekregen van Porsche AG, vanwege de bewezen diensten. Ik zeg hem dat ik dat niet wist en dat ik 'm benijd. Heel veel tijd om ermee te rijden heeft hij niet, vertelt Röhrl met z'n zangerige zuid Duitse accent. En daarom staan er nauwelijks kilometers op de teller. Nee, afscheid nemen wil hij er niet van. Tenminste, nóg niet. "Een garage zonder een Porsche 911 is toch maar een kaal, leeg gat." Maar als die tijd komt, ben ik de eerste die het zal horen. Ik geef 'm mijn kaartje, want je kunt nooit weten.

Eind 2001 gaat de telefoon. "Hallo, Walter hier." Even moet ik schakelen voordat ik me realiseer dat ik Röhrl aan de lijn heb. Hij vertelt dat hij zijn 959 gaat verkopen en vraagt of ik nog steeds interesse heb. De oud-rallyrijder zegt dat hij kan leven met 1,2 miljoen D-Mark. "Maar dat is uiteraard inclusief een volle tank benzine," grapt hij nog. Ik mompel wat over hoge huren, een zojuist afgerekende vakantie naar de Ardennen, de onzekerheid van de naderende euro en dat journalisten doorgaans niet tot de rijken der aarde worden gerekend. Dus nee, het komt nu even niet uit. Röhrl vindt het allemaal best. "Kom een keertje koffie drinken," besluit hij het gesprek. Ik moet het nog doen. Zijn 959 verkocht hij zonder al te veel moeite met een simpele advertentie in Auto Motor und Sport. Naar verluidt heeft de koper deze bijzondere auto nog steeds. Voorzien van een handtekening van mijn held.

(Rein de Ruiter)

zoals je wellicht zou vermoeden. Zijn hart ligt veel meer bij uitdagende auto's die hij zijn wil kan opleggen, automobiele karaktertypes zoals hij er zelf ook eentje is. Dat is in elk geval wat hij in de loop van ons gesprek meerdere keren bevestigt, hoewel soms indirect. "Ah, de PORSCHE SCENE! Die lees ik altijd graag, vooral vanwege de mooie oude auto's. Ik heb zelf net twee 356's gekocht in Italië, een coupé en een cabriolet," vertelt hij terwijl hij het blad doorbladert. Dan beginnen zijn ogen te stralen als hij in het blad foto's ziet van een 964 Turbo S in Speedgelb: "Dát was nog eens een auto, geweldig!" Het zegt wat over Röhrl die ondanks dat hij in zijn leven tot nu toe in de allerbeste auto's heeft gereden nog steeds de passie en het enthousiasme op kan brengen voor de sportwagens van toen. Gelukkig gaat hij nog niet met pensioen, ook al kan hij zich dat ongetwijfeld financieel permitteren. "Dit spelletje is nog veel te leuk. Ik ben niet te stoppen."

